

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2025
DECEMBRIS

*“Zars rīsisies no Isaja celma, un atvase no viņa saknēm
nesīs augļus. (..) Tad vilks mājos pie jēra un pantera
apgulsies pie kazlēna; teļš un jauns lauva, un trekni lopi
būs kopā, un mazs zēns tos ganīs. Gavs un lāču māte
ganīsies kopā, un viņu bērni gulēs kopā, un lauva ēdīs
salmus kā vērsis. Zidainis bērns rotaļāsies pie odzes alas,
un nupat no krūts atšķirts bērns izstieps savu roku pēc
odzes spīdošām acīm. Ļauna neviens vairs nedarīs un
negrēkos visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs Tā Kunga
atziņu pilna kā jūras dziļumi, kas līdz pašam dibenam
ūdens strāvu pilni.” (Is 11, 1:6-9)*

Kāpt kalnā

ZIEMASSVĒTKU BRĪNUMS UN NOSLĒPUMS

Bērns ir viens no vislielākajiem brīnumiem, dzīvības atnākšanas noslēpums. Tomēr vienkāršot Ziemassvētkus par bērības svētkiem nevar, jo šis Bērns nav bērns starp citiem, Viņš ir Dieva Dēls, Bezgalīgais Dievs, Dievs bez robežām. Šī noslēpuma būtība ir tas, ko svētais Pāvils saka vēstulē filipiešiem: *"Dievs, Kristus, kurš bija dievišķā stāvoklī, negribēja greizsirdīgi saglabāt šo rangu, kas Viņu pielīdzināja Dievam, bet Viņš sevi pazemināja, pieņemdams kalpa stāvokli."* (Fil 2, 6-8)

Šis Bērns ir Dievs, kuru neviens nekad nav redzējis, mums ir atklāts, mums ir dots. Lūk, mūsu prieks kā kristiešiem. Tas nav vienkārši aizkustinājums bērna priekšā, Dievs ļauj sev pieskarties, sevi redzēt, dzirdēt, iepazīt. Viņš ievieto sevi mūsu sasniedzamībā, Viņš ir viens no mums.

Ziemassvētku dienā lasām svētā Jāņa prologu, kurā minētas divas — Vārda un Dēla — piedzimšanas. *"Iesākumā, pirms visām lietām, Vārds bija, un Viņš bija Dieva klēpī, un Viņš bija Dievs."* Un tad tieši šis piedzimšanas iekšpusē kā turpinājums — mūžīgās piedzimšanas atklāsme: *"Vārds ir kļuvis miesa."* Vārds ir pieņēmis miesu, to pašu cilvēcību kā mēs, to pašu realitāti.

Tā ir pati Dieva persona, Dieva Dēla persona, kas kļūst par cilvēku. Identitātes ceļā mūžīgais Tēva Dēls kļūst par cilvēku, par Marijas Dēlu. Tāpat kā nav cilvēka un Dieva Dēla blakus esamības, tāpat nav mūžīgās piedzimšanas un piedzimšanas laikā blakus esamības, nav vienkārša Dieva Vārda dievišķo īpašību un šī Bērna cilvēcisko īpašību blakus esamības.

Šis Bērns, kā katrs bērns, ir kaut kas

jauns. Viņš ir jaunums un izplūšana. Dievs nav pirms tam, nav vienmēr, nav nepārtrauktība bez robežām, Dievs ir sava veida pastāvīga izplūšana, jaunums, kas nepārtraukti atjaunojas. Pazīt Dievu nozīmē tikt iesaistītam Viņā šajā nepārtraukti atjaunotajā, nepārtraukti aktualizētajā izplūšanā, jo Dievs nav statisks, Viņš ir

pilnība pastāvīgā gaitā, un tieši šajā izplūšanā mēs tiekam ievadīti.

Bet ir vēl vairāk. Bērns ir būtne, kas būtībā ir atkarīga. Viņš ne tikai nāk no vecākiem, bet Viņam ir vajadzīgi vecāki. Bez viņiem Viņš nevarētu augt, mācīties, staigāt, ēst, runāt. Dievs atklāj, ka pašā Viņa noslēpuma sirdī ir šī atkarība. Dievs Dēls sevi saņem. Viņš ir dāvanas auglis, ko Viņam dara Tēvs. Tēvs dod visu, kas Viņam ir, Dēlam, un Dēls sevi saņem no Tēva, un Dēla lielums neslēpjas autonomijā, kas Viņam ļautu darīt to, kas labpatīk. Vislielākais Dieva Dēla lielums ir tas, ka *"mana griba ir Tavējā"* (J 5, 30), *"ne tas, ko es gribu, bet tas, ko Tu gribi"* (Mt 26, 39). Jā, Dēls būtībā ir atkarīgs no Tēva un atklāj, ka mūsu identitāte, jebkura identitāte, jebkura realitāte var tikt dzīvota tikai atkarības attiecībās. Arī mēs esam atkarīgi gan no Dieva, mūsu Radītāja, gan cits no cita, jo esam radīti atkarības situācijā. Un šī atkarība ir vislielākais lielums. Kļūdās cilvēki, kas tic, ka, jo vairāk viņi būs autonomi, jo vairāk būs neatkarīgi viens no otra, jo vairāk sevi piepildīs paši, jo lielāki viņi būs.

Mēs esam radīti audumā, atkarību tīklā, kas iesakņojas šajā atkarībā, ar kuru esam radīti no Dieva rokām un kas iesakņojas vēl tālāk šajā Dēla atkarībā, kurš sevi saņem no Tēva.

Priesteris **Māris Ozoliņš**

JAUNIEŠU ALFU SĀK 33 JAUNIEŠI

Šoruden jauniešu Alfas piedzīvojumu sākuši 33 jaunieši. Tas ne tikai izklausās, bet arī ir vareni! Varam būt pateicīgi par Madonas jauniešu vēlmi iepazīt Dievu, jo nekur citur Latvijā tik aktīvas jauniešu grupas neesot.

Aptuveni puse alfiestu ir komandas sastāvā un Alfū apmeklē jau otro, trešo, pat ceturto reizi. Otrā puse ir jaunie dalībnieki, no kuriem daļa Jēzu nepazīst vai arī raugās skeptiski. Par viņiem ir īpašs prieks, jo tieši tāda ir Alfas būtība — iepazīstināt ar Jēzu un Baznīcu.

Pirmajās tikšanās reizēs esam pārdomājuši, vai dzīvē ir kas vairāk un centušies saprast, kas ir Jēzus un kāpēc Viņš mira. Jaunieši savā starpā draudzējas, un jāatzīst — katru reizi ir vairākkārt jāatgādina par došanos mājās. Šķiet, viņi varētu vakarēt līdz vēlai naktij, un tas patiesībā ir skaisti, jo nozīmē, ka viņi kopā jūtas labi. Arī diskusiju grupiņas ilgst ilgāk nekā plānots, un viņu dziļie jautājumi, uz kuriem vēlas saņemt atbildes, neizsīkst. Slava Dievam! To piedzīvot straujajā mūsdienu pasaulē ir brīnums, lai gan šķiet, ka līdz galam to nemaz neapjaušam.

Paturēsim jauniešus lūgšanās, lai viņi ir gatavi atvērt savas sirdis un Alfa kļūst par ceļu, kas tuvina Jēzum!

Ramona Veckalniņa

“LAULĀTO TIKŠANĀS” ANIMATORU KONGRESS

22. novembrī Rīgā norisinājās apvienības “Laulāto Tikšanās” animatoru kongress. Šim pasākumam tāpat kā pirms diviem mēnešiem notikušajam starptautiskajam kongresam bija izvēlēta devīze: “Lai Svētā Gara spēkā jūs būtu bagāti cerībā” (Rom 15,13b).

Kongresa dalībnieki meklēja atbildes uz jautājumiem, kas ir katra cerība, kā augt tajā un kā vairot cerību dialogā. Klātesošie nonāca pie atziņas, ka cerības avots ir Dievs — mūžīgs un bezgalīgs. Ikviens ir aicināts smelties no šī avota un

dalīties ar cerību tālāk.

Kongresa ietvaros notika apvienības “Laulāto Tikšanās” Latvijas centra valdes vēlēšanas. Par centra līderiem tika ievēlēti Gatis un Raimonda Bārdiņi, par valdes locekļiem — arī Jānis un Kristīne Rešņas no Ērgļu katoļu draudzes.

Stiprinājumu pasākumā laulātie guva no bīskapa Edvarda Pavlovskā, priesterā Jura Jalinska, pauliniešu ordeņa mūka tēva Jāņa Vilaka un diakona Gunāra Konstantinova klātbūtnes un kalpojuma.

Redakcija

MĪLESTĪBAS CAURSTRĀVOTIE TITULSVĒTKI

Svētā Mise ar procesiju 23. novembrī bija kā vienots ceļš, kuru ejot visi īpašā veidā saņēmām Dieva Milestību vienotībā.

Bieži saņemam pamudinājumus no mūsu garīgajiem līderiem — atvēliet vairāk laika Dievam, nedalīti, nepastarpināti, ticības klusumā paliecot Viņa dziedinošajā klātbūtnē! Esam gan labprātīgi — jā, tā būtu labi darīt, un tas ir nepieciešams, lai dzīvotu. Bet nereti apdalām paši sevi, un labajiem nodomiem neseko rīcība, pusdarām, zaudējam asumu un prieku par dzīvi.

Pievienoties rekolekcijām Madonas draudzes titulsvētku laikā bija mans lēmums, noliekot malā darbiņus. Atsaukties aicinājumam pievienoties Kristus Karaļa svētku svinībām, lai tās notiek arī manī, nojaucot vēl kādu aizsargsistēmu un atsedzot vēl kādas drupas un līdz ar tām arī Dieva dāvētos dārgumus sevi.

Rekolekcijas, vakara programma, sestdienas vakara Svētā Mise un svētdienas rīta Svētā Mise ar procesiju bija kā vienots

ceļš, kuru ejot visi īpašā veidā saņēmām Dieva Milestību vienotībā.

Pateicībā — **Zane Valaine**

Domas no pierakstu bločiņa

Rekolekciju devums nav ietverams dažās rindīnās, bet dažus teikumus no pierakstu bločiņa varu minēt.

Dzīvojot savā egoismā, paliekam bez Dieva. Ar savu ego mēs nevaram mīlēt otru. Milestība nāk no Dieva. "Tikai tici, Es esmu šeit!"

Ego aizsargsistēma balstās uz dažāda veida bailēm. Tikai Jēzus Krusta milestība var sagraut šo mūri. Dieva milestība ir stiprāka par bailēm.

Jāļauj Dieva žēlastībai darboties mūsos. Iekšējā lūgšana klusumā darbojas kā dziedināšana. Atdod visu Dievam!

Atlaid kontroli, lai Dievs var darboties

caur tevi jebkurā situācijā. Jēzus caur tevi dod to, kā tev nav, Viņam ir ko cilvēkiem dot. Lai vada Dieva Gars, nevis ego ievainojumi. Sirds jātur atvērta, lai Dievs var dziedināt!

Sirds modrība — esiet nomodā! Pārbaidiet savas sirds nodomus vienmēr!

Vita Bartuševiča

No narkomāna līdz ticīgam cilvēkam

Madona katoļu draudzes titulsvētku ietvaros 20. novembrī atklājām mākslinieka Māra Apfelberga darbu izstādi. Ekspozīcija Madonas baznīcā būs skatāma līdz pat februārim.

Īsā prezentācijā autors pastāstīja par mākslas darbu tapšanas procesu, tēmas izvēli un kristīgo aicinājumu, kas caurvij visu, ko meistars rada.

Izstādes atklāšanā Māris liecināja, ka Dievs viņu jaunības posmā izglāba, jo tai laikā viņš bija kaislīgs narkomāns. Nonākot visdziļākajā krīzē un saucot uz Dievu, jauneklis atgriezās.

Izlikte darbi gar baznīcas sienām visi ir izstādes notikumam īpaši gatavoti un ar garīgu vēstījumu. Jau ilgāku laiku

Māris raksta arī pārdomu dzeju, ko ievieto sociālajos tīklos. Vienu no tiem autors dāvāja draudzes prāvestam Mārim Ozoliņam.

Inese Elsiņa

Svētā Mise Kristus Karaļa godam

Šogad draudzes korim Kristus Karaļa svētki izvērtās īpaši, jo svētdien, 23. novembrī, tika atskaņota Artura Kloppes sacerētā Svētā Mise Kristus Karaļa godam. Kompozīcija visnotaļ nebija no vieglākajām, bet tomēr ar to tikām galā. Tā bija jauna pieredze draudzes korim, atskaņojot kaut ko stilistiski jaunu un nedzirdētu. Ir apsveicami, ka pašu cilvēks, tas ir, draudzes loceklis Arturs ir veicis tik lielu un apjomīgu lietu, uzrakstot veiksmīgu, muzikālu un kvalitatīvu kompozīciju, ko var “pacelt” arī vienkārši draudzes kori.

Arturam gribas novēlēt neizsīkstošu radošo dzirksti arī turpmāk, sacerot dažādas kompozīcijas! Protams, vēlam, lai mākslinieciskā mūza viņam atnes vēl kādu skaistu, sakrālu melodiju.

Jānis Trūps, draudzes ērgelnieks un kora diriģents

Draudzes koris un diriģents Jānis Trūps pēc Artura Kloppes (pa labi) komponētās Svētās Mises atskaņošanas.

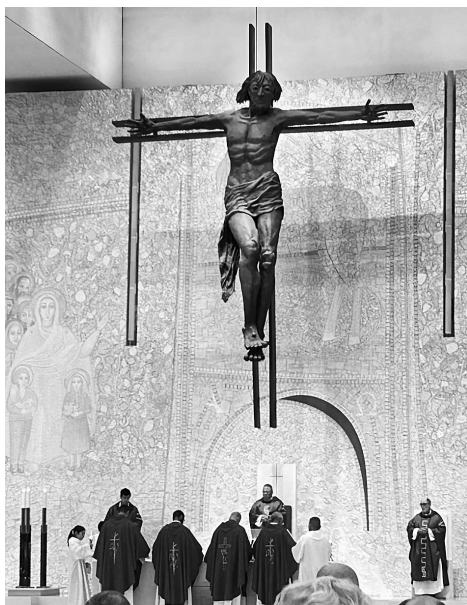
GARĪGĀS KĀRTAS REKOLEKCIJAS FATIMĀ

Novembrī kopā ar diviem priesteriem no Latvijas piedalījos rekolekcijās Fatimā (Portugālē). Tur bijām vairāk nekā 50 priesteri no visas pasaules, kā arī klostermāšas un laji, kopumā 200 cilvēki. Pirmkārt, biju izbrīnīts par cilvēku cieņu, jo, kad viņi sasveicinās ar priesteri vai diakonu, liek garīdznieka roku pie savas pieres (cieņas žests). Baznīcas dzīvē ir bijis laiks, kad priesteru vērtība tiek nicināta. Protams, priesteris ir cilvēks ar saviem trūkumiem un vājībām, un, kad cilvēki neredz viņā svētumu vai redz paviršību, steigu, svinot Liturģiju, garīdznieks zaudē vērtību, tas notiek arī mūsdienās.

Kristus iedibināja priesterību, lai turpinātu dvēseļu pestīšanas aktu. Priesteris ir *"Alter Christus"* jeb "Otrs Kristus", bet bieži priesteri to aizmirst, tāpēc daudzi aiziet no Baznīcas. Caur ordināciju priesteris kļūst līdzīgs Kristum, un kad viņš svin sakramentus, tos nesvin kā cilvēks, jo viņš nav cienīgs, bet viņā to dara pats Kristus.

Fatimā priesteriem atgādināja, ka Svētā Mise jāsvin katru dienu. Benedikts XVI ir teicis, ka "priesteris ir Dieva dāvana no Debesīm, un viņš dod to, ko pats nevarētu dot".

Caur Euharistiju mēs piedalāmies pestīšanā, jo Jēzus ir vienīgais pasaules Glābējs. Euharistija ir "atmiņa", kas kļūst par Kristus klātbūtni. Kristus asiņainais upuris ir upurēts vienreiz par visām reizēm (Ebr 9,12), tāpēc tagad upurējam Kristus upuri bezasiņainā veidā. Daudzi cilvēki tuvojas altārim bez izlīgšanas ar savu tuvāko. Tādā gadījumā, kā teica sv. Augustīns: "Cilvēks neko nesaņem." Visas žēlastības ir Euharistijā, pateicoties Kristum un neatskarīgi no priesteru svētuma. Kristus nekad neierobežo žēlastību "pieplūdi", bet mēs to ierobežojam ar saviem grēkiem. Sv. Jānis Marija Vianejs ir teicis: "Ja mēs

apzinātos, kas ir Euharistija, mēs nomirtu aiz mīlestības." Būt par priesteri nozīmē dzīvot citiem.

Visa cilvēka dzīve ir cīņa ar sātanu (*Gaudium et Spes* 47), un ja šajā cīņā esam neitrāli, tad esam zaudētāji. Dieva un sātana pēdējā cīņa notiks ģimenē. Vecāku mērķis ir audzināt bērnus, lai tie kļūtu svēti. Vecāki bērniem ir pirmie ticības skolotāji. Bērniem ir jāredz, ka vecāki lūdzas.

Kāds priesteris no Indijas liecināja, ka naktīs, kad viņš bērnbībā pamodās, bija liels klusums, bet šajā klusumā viņš dzirdēja, ka viņa mamma lūdzas. Šodien viņa vecākais brālis un viņš pats ir priesteri, un mamma ik dienas lūdzas 5 Rožukroņus par abiem dēliem un visiem priesteriem pasaulē.

Nav mīlestības bez piedošanas, un nav piedošanas bez mīlošā Dieva. Cilvēks sagrēkoja, bet Dievs dod mums prieste-

rus. Bez priesteriem mēs nevarēsīm kļūt par svētiem, jo tikai caur viņiem Dievs var piedot nāvīgos grēkus. Bieža grēksūdze dziedina, varam augt tikumos. Problēma nav tanī, ka pasaulē ir sātans, bet tanī, ka ielaižam to savās sirdīs. Visi jaunie gari strādā kopā, lai iznīcinātu ģimeni

un priesterus. Kā varam to uzvarēt? Lūgt Dievu, savu sargeņģeli un līdzcilvēkus; iet regulāri uz grēksūdzi un pieņemt Svēto Komūniju, lūgties Rožukroni, atvērt acis un adorācijas laikā skatīties uz krustā sisto Jēzu Kristu.

Diakons **Vladimirs Veličko**

PIENĀCIS LAIKS LŪGTIES AR ANTIFONĀM!

Adventa laikā, Kristus Dzimšanas svētku tuvumā, tas ir, sākot no 17. decembra, Baznīca lūdzas ar īpašām, tā sauktajām lielajām “Ak!” antifonām, kuras ir kā izslāpušās cilvēces sauciens, lai pie mums atnāktu Pestītājs. Tās tiek izmantotas Breviārā (kā antifonas dziesmai “Magnificat”) un Svētajā Misē (kā pants pirms Evaņģēlija lasījuma).

Visticamāk, ka tās tapa piektajā gadsimtā. Antifonās ir paslēpts īpašs dialogs

starp Baznīcu un Dievu. Proti, Jēzu apzīmējošie vārdi, kuri tur atskan latīņu valodā (SAPIENTIA, ADONAI, RADIX, CLAVIS, ORIENS, REX, EMMANUEL), dod sekojošus pirmos burtus: S + A + R + C + O + R + E. No šiem burtiem izveidotus latīņu valodas vārdus var lasīt arī no otra gala un it kā sadzirdēt Dieva atbildi uz Baznīcas saucienu Adventā: “ERO CRAS”, kas tulkojumā nozīmē: “BŪŠU RĪT”!

Redakcija

SVEICIENI NO MADONAS DRAUDZES SVĒTDIENAS SKOLAS

Svētdienas skolas mācību gads Madonas draudzē ir jau *ieskrējies*. Esam iepazinušies un sadraudzējušies. Šogad gatavošanos Grēksūdzes un Euharistijas sakramenta saņemšanai uzsāk — Katrīna, Māra, Rafaels, Kārlis, Riņhards un Artūrs. Bērni kā vienmēr brīnīšķīgi! Atvērti, centīgi un zinātkāri.

Esam izrunājuši vairākas tēmas — par pasaules radīšanu, cilvēku, eņģeļiem, iedzimto grēku, Ābrahāmu, Mozu — un nonākuši līdz baušļu apgūšanai. Tomēr pāri šīm zināšanām, kuras palīdz iepazīt Dievu un Baznīcu, ir draudzība ar Jēzu. JĒZUS VĒLAS BŪT TAVS DRAUGS — tieši šī ir pirmā nodarbības tēma, mācības uzsākot.

Ne tikai bērniem aktuāla ir drauga ne-

pieciešamība, bet ikvienam. Vai tā nav iepriecinoša ziņa, ka vienmēr Jēzus kā draugs ir pieejams un alkst mūsu draudzības? Man atmiņā īpaši palika bērnu izbrīns un spožās acis, kad runājām, cik viegli ir ar Jēzu draudzēties. Atliek vien Viņu pasaukt, un Viņš ir klāt! Notiek īsts brīnums! Viņš klausās, ko teiksim, un varbūt arī izdosies sadzirdēt, ko Jēzus vēlas pateikt mums.

Bērnu un pārējo skolotāju vārdā sūtu Jums sveicienus no mūsu visnotaļ dzīvīgi čalojošajām tikšanās reizēm! Mazu gabaliņu no bērnu neviltotā prieka, gaišās cerības un spējas uzticēties.

Aija Mālniece,

Svētdienas skolas skolotāja

KONKURSĀ UZVAR CESVAINIETE MARIKA ŠĶĒLE

8. novembrī Cesvaines pili tika kronētas konkursa “Grandma Latvija 2025” uzvarētājas, kuru vidū kā galvenā kroņa ieguvēja bija Cesvaines draudzes locekle Marika Šķēle.

Marika ir skolotāja Madonas pilsētas vidusskolā, kā arī vairāku deju kolektīvu vadītāja Cesvaines kultūras namā. Marikas ģimenē ir trīs pieauguši bērni un viens mazbērns.

Konkurss norisinājās no maija līdz novembrim piecās kārtās: “Dārza svētki”, “Tautas tērpu festivāls”, “Galdiņ, klājies”, “Stils un mode”, “Talanti”. Finālā piedalījās 13 vecmammas no dažādiem Latvijas reģioniem.

Konkursa mērķis bija izcelt Latvijas sievietes, kuras ar savu piemēru iedvesmo ģimenes, sabiedrību un pierāda, ka dzīve turpinās ar jaunu sparū, arī esot vecmammai. Katra no finālistēm izcēlās ar savu pieredzi, sirsnību, dzīves gudrību un apņēmību, demonstrējot, ka vecmamma mūsdienās ir aktīva, enerģiska un dzīvespriecīga sieviete.

— Tas vispār nebija gaidīts, — emocijas pēc uzvaras konkursā pauž Marika. — Mani tik ļoti daudz ir paškritikas un analīzes, ka es katru konkursa kārtu daudzkārt pārdomāju, mēģināju izprast, kāpēc neveicās tas, varbūt vajadzēja pateikt citādi, kur man vēl vajadzētu pilnveidoties... Uztraukums bija milzīgs, tāds bija mums visām.

Marika uzsver, ka viņas gadījumā palīdzēja atbalsta komanda: — Tie bija mani fantastiskie kolēģi Madonas pilsētas vidusskolā, kas

Marika Šķēle — konkursa “Grandma Latvija 2025” uzvarētāja.

vienmēr izlīdzēja ar kādām tērpu detaļām, aksesuāriem, cilvēciskumu. Visskaitākais bija tas, ka noslēguma pasākumā man bija iespēja rezervēt 20 vietas, tad uzaicināju savus kolēģus, labākos draugus un, protams, ģimeni.

Marika konkursa finālā saņēma arī titulu “Grandma Latvia 2025” — Grācija. Jāpiebilst, ka nosaukums “Grandma Latvia”, latviski — oma, vecmamma, ir saskaņots ar Valsts valodas centru. Nosaukums ir angļu valodā, jo tas ir starptautisks konkurss. Latvijā tas tiek organizēts, pamatojoties uz starptautiski izdotu sertifikātu.

— Konkursa fināls bija mana zvaigzntes stunda, — par galvenās balvas piešķirumu saka Marika. — Tā var notikt tikai reizi mūžā, esmu pateicīga Dievam, un

apzinos, ka kroni veido visa mana dzīve, tas ir pamats, ko esmu darījusi. Pārbaudījumi konkursa kārtās bija vispusīgi — tautas tērpa veidošana, ziedu kārtošana, ēdienu gatavošana, hobijs. Mākslīgi, uz ātro nelielajā konkursa mirkli neko nevar radīt. Paldies manam vīram Jānim, bērniem, draugiem, visai līdzšinējās dzīves pieredzei! Finālā saņemtās rozes aiznesu uz Cesvaines baznīcu pateicībā Vissvētākajai Jaunavai Marijai.

Konkurss ir starptautisks, tāpēc nākamajā gadā Marikai būs jādodas uz Malajiju pārstāvēt Latviju “Grandma Universe” konkursā. Lai ticība viņu pavada un dod jaunus spārnus!

Inese Elsiņa,
foto no pasākuma

GULBENES DRAUDZĒ SKAN KORIS UN ĒRĢELES

Gulbenes katoļu draudzes baznīcā Latvijas Republikas proklamēšanas dienā 18. novembrī notika ekumeniskais dievkalpojums, kuram gatavojāmies ar lielu mīlestību, domājot par mūsu valsti, cilvēkiem un Baznīcu.

Draudzes dzīvi šoreiz gribas salīdzināt ar puķu dārzu. Dārzu, kura skaistums ir atkarīgs ne tikai no dārznieka, kas rūpējas un kopj stādus, bet arī no katra zieda, kas šai dārzā zied.

Viss, kas notiek Gulbenes draudzē, ir pašu sarūpēts un veidots. Vairākus gadus mums nebija ērģelnieces un kora vadītājas. Dziesmas skanēja ne tik skanīgi, dziedāja tauta, kā mācījuši mūsu vectēvi un vecmammās, tēti un mammās. Kad klostermāsa Paula no klostera Spānijā ar Dieva žēlastību atbrauca, lai kopā ar mūsu Edīti koptu savu māmiņu — klostermāsu Konsuelu, kuru bija skārusi smaga slimība, viņa uzņēmās draudzes kora vadīšanu. Nu atkal baznīcā dzied koris ērģeļu pavadījumā! Pateicība Dievam, ka māsa

Paula ir palikusi kalpot Gulbenes draudzē kopā ar klostermāsu Edīti. Abas ar lielu rūpību dekorē baznīcu, uztur tīrībā un kārtībā liturģiskos tērpus un priekšmetus, tīra, kārtu. Māsa Edītes pārziņā ir grāmatu galds.

Pateicība Dievam par Palmīru Gailīti un Līgu Strapcāni, kuras ir uzņēmušās vadīt nodarbības bērniem! Sestdienās pirms Svētās Mises pulcējas deviņi bērni vecumā no 6 līdz 11 gadiem uz bērnu katehēzi. Savukārt svētdienās Labā Gana katehēzi vecumā no 3 līdz 6 gadiem bērniem vada Līga. Abu šo grupu bērni sagatavoja apsveikumus prāvestam Ingaram Stepkānam dzimšanas dienā. Tas bija tik skaisti! Priecājamies visa draudze, un ar nepacietību gaidām, kad mūsu prāvests Ingars pārcelsies uz dzīvi Gulbenē.

Piebildīšu, ka draudzes dzīve notiek, pateicoties ikvienam, kurš ziedo savus līdzekļus, laiku un darbu. Lai Dievs atalgo ikvienu, sargā un svētī!

Iveta Dzērve

JUBILEJAS GADA ĪPAŠIE SVĒTCEĻOJUMI

Šovasar apmeklēju 24 Jubilejas dievnamus Latvijā un krāju zīmodziņus Svētceļnieka pasē. Vēlējos kļūt par Cerības svētceļnieku un izdzīvot šo Jubilejas gadu īpašā veidā.

Mans svētceļojums iesākās 12. jūlijā Varakļānu baznīcā kopā ar Madonas draudzes locekli Ilzi Seržāni. Ar Dieva svētību iedrošināju sevi doties ar automašīnu pa Latgales ceļiem. Divarpus dienās pabijām deviņās baznīcās.

Viļānu sanktuārijā piebiedrojāmieši tūristu grupai, izstaigājām baznīcu, kapelu, dārzu, ēdām saldējumu un klausījāmieši priestera stāstījumu. Sarkaņu Dievmātes sanktuārijā kopā ar Valerianu no vietējās draudzes dziedājām Vissvētākajai Jauņavai Marijai. Pēc Svētās Mises Pasienas baznīcā draudzes māsa mums izstāstīja vēsturiskus faktus un izvadāja pa baznīcu no otrā stāva līdz pat pagrabam. Šo braucienu noslēdzām, svinot Svēto Misi Preiļu baznīcā.

Skaists svētceļojums ar Madonas draudzes kori augustā man bija Skaistkalnē un Aglonā. Svinējām Svēto Misi dziedot. Skaistkalnes baznīcā uzkāpām arī tornī un priecājāmieši par sakopto apkārtni. Savukārt Aglonā atcerējos sevi pirms vairāk nekā desmit gadiem, kad svētvietu apmeklēju vien kā tūriste. Tagad jutos tik Dieva žēlastības piepildīta un laimīga!

Astoņas baznīcas apskatīju, aizbraucot turp ar sabiedrisko autobusu vai vilcienu. Dievs man stāvēja blakus, kad ar autobusu braucu uz Krāslavas baznīcu.

Tur bija jābūt dežurantam, bet kāda sieviete no draudzes baznīcā kārtoja puķes un laipni iespieda zīmodziņu, visu izrādīja.

Svētceļojumā uz Jelgavu, Valmieru un Liepāju iesaistījās arī māsiņa Sandra. Šajās vietās apciemojām arī savus radus.

Raksta autore Skaistaklnes baznīcā saņem zīmodziņu Svētceļnieka pasē.

Tā bija pirmā vasara, kad tik daudzas reizes biju pie jūras! Liepājā, Kauguros, Vecāķos vēroju Dieva radīto skaistumu. Māsiņa uzaicināja doties pie jūras uz brokastu pikniku. Tas bija vienreizēji!

Pēdējo zīmodziņu Svētceļnieka pasē 5. oktobrī man iespieda Kuldīgas katoļu baznīcā.

Kopumā varu teikt, ka pirmo reizi tik īsā laikā pabiju 12 baznīcās. Tās Latvijā ir ļoti skaistas un dažādas. Atmiņā paliks satiktie priesteri, laji, baznīcu interjers, Latvijas daba un pilsētas. Paldies visiem ceļa biedriem par aizvadītās vasaras un rudens Dieva žēlastības piepildīto svētceļojumu!

Mārite Indriksone

PIEDZĪVOJUMS AR SVĒTO GARU UN MŪZIKU “GORĀ”

Latgales vēstnieci-bas “Gors” lielajā zālē 8. novembrī izskanēja igauņu komponista Arvo Perta jubilejas koncerts, kur Latvijas Radio koris dirigenta Kaspars Putniņa vadībā izdziedāja grēku nožēlas kanonu baznīcslāvu valodā. Arvo Perts ir igauņu komponists, kurš šī gada 11. septembrī atzīmēja 90 gadu jubileju. Viņa daiļrade ir kļuvusi par simbolu mūsdienu mūzikas garīgumam. Komponists padziļināti studēja seno mūziku, astoņus gadus nekomponēja un 1972. gadā tika kristīts Igaunijas Pareizticīgajā baznīcā. Dievkalpojumā viņš pirmo reizi sajutis, kā pats teicis: “Viss ir svēts — ne tikai vārdi, bet gaisma, elpa, klusums, ikona, skaņa, pat pauzes starp vārdiem.” No šī brīža komponista mūzika kļuva par lūgšanu skaņās.

Mūsu priesteris Pāvils Kamolas iedvesmota, arī es kopā ar Madonas katoļu draudzes pārstāvēm varēju noklausīties šo muzikāli augstvērtīgi izpildīto un garīgi svētīgo darbu. Kora izdziedātās mūzikas skaņas aizkustināja un rosināja pārdomas par Dieva varenību, žēlastību un cilvēka sirdij līdz galam neizdibinā-

Lūgšana no grēku nožēlas kanona

*Valdniek, Kristu Dievs, Tu
ar Savām ciešanām manas
kaislības esi izdziedinājis un ar
Savām brūcēm manas brūces
izārstējis, — dāvā man, kas
pret Tevi daudz esmu grēkojis,
sirdspazemīgas nožēlas asaras;
savieno manu miesu ar Savas
Dzīvudarošās Miesas smaržu
un ar Savām Dārgajām Asinīm
remdē manas dvēseles rūgtumu,
ar ko tenaidnieks mani
padzirdījis, un pacel manu
pie zemes noliekto prātu pie
Tevs, un izved no pazušanas
bezdzībeņa, jo mani nav grēku
nožēlas, nav aizkustinājuma,
nav mierinājuma asaru, kas
bērnus ved augšup pie viņu
mantojuma. Ar laicīgās dzīves
kaislībās aptumšotu prātu,
es nespēju slimībā uzliūkot
Tevi un nespēju sasildīties ar
Tavas mīlošās sirds asarām.
Tomēr, Valdniek, Kungs Jēzu
Kristu, visa labā Saturētāj, dāvā
man pilnīgu grēku nožēlu un
uzcīlīgu sirdi, kas meklētu Tevi;
dāvā man Savu žēlastību un
atjauno mani Tava tēla līdzību.
Esmu atslājis Tevi, bet neatstāj
Tu mani; nāc mani sameklēt,
ved augšup uz Savām ganībām
un pieskaiti mani Savu
izredzēto avju pulkam, paēdini
mani kopā ar tām no Savu
Dievišķo Noslēpumu augļiem
Savas Visšķīstās Mātes un visu
Tavu svēto lūgšanu dēļ. Āmen*

mo skaistumu. Brīnišķīgās mūzikas straumē stunda pagāja nemanot. Apbrīnu iedvesa katra dziedātāja meistarība neparastajā skaņu pasaulē, kas it kā nāca no sendienām, bet tik pat tuva ir mūsdienu cilvēkam, kas grib ieklausīties un izjust Dieva mīlestību un žēlastību.

Komponists pats ir teicis, ka viņu dziļi uzrunāja baznīcslāvu valodas ritms un skanējums — šī valoda viņam šķita sakrāla pati par sevi, pat bez tulkojuma. Arvo Perts par šo konkrēto darbu saka: “Es gribēju dot vārdiem iespēju izvēlēties savas skaņas, veidot savu muzikālo līniju. Tātad, man pašam par pārsteigumu, radās mūzika, kas caurstrāvota ar īpašu, tikai liturģiskos tekstos lietotas valodas savdabīgo raksturu. Teksta likumi ļauj valodai “radīt savu mūziku””.

Domāju, ka Perta mūzika ir ļoti nepieciešama šodien, kad ikdienā nereti pietrūkst vietas garīgām pārdomām un dzīvei Dieva mīlestības gaismā. Tai vakarā to pilnvērtīgi izjutu. Arī mājupceļā radās vēlme un spēks slavēt Dievu dziesmās. Paldies priesterim Pāvilam par ierosmi un palīdzību nokļūt koncertā!

Baiba Bamber

no Jaunkalsnavas svētā Franciska katoļu draudzes

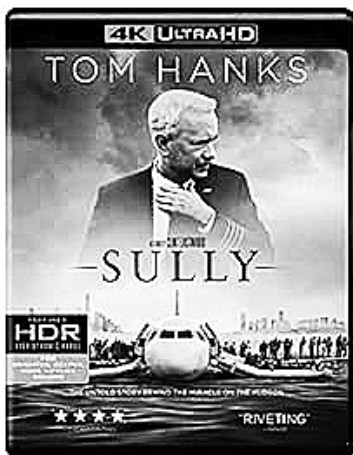

15. JANVĀRĪ SĀKĀS VIŅA KRUSTACEĻŠ GAISĀ...

Domāju, ka visiem ticīgajiem ir pazīstams citāts, kas atrodas trijos Evaņģēlija uzrakstītajos variantos: *“Ja kāds grib man sekot, tas lai aizliedz sevi un ik dienas ņem savu krustu, un seko man! Jo kas gribēs savu dvēseli glābt, tas to pazaudēs, bet kas savu dvēseli pazaudēs manis dēļ, tas to izglābs.”* (Lk 9, 23-24 → Mt 16, 24-25 → Mk 8, 34-35). Kungs Jēzus norāda, ka vajadzētu, lai Viņa krustaceļš savā ziņā

turpinātos Viņa mācekļos, ja tie — līdzīgi Pestītājam — gribēs *„mīlestībā sekodami patiesībai, visumā pieaugt Viņā (Kristū), kas ir galva”* (sal. Ef 4, 15). Runājot citiem vārdiem, katram no mums bija, ir un būs savi krusta ceļi, kas nav atkarīgi no gadsimta vai vietas, kurā cilvēks dzīvo.

Uz šī fona vēlos norādīt uz filmu „Sully”, kas uzņemta 2016. gadā. Filma stāsta par kādu no mūsdienu „krustaceļiem”, kas sākās... lidmašīnā un kura laikā smagu krustu iznesa lidmašīnas kapteinis, pilots ar 40 gadīgu lidošanas pieredzi. Svarīgi, ka tas nav režisora izdomāts sižets — filma vēsta par notikumiem, kas norisinājās 2009. gada 15. janvārī Ņujorkā, US Airways 1549. reisā. Todien kapteinis Česlijs Salenbergers un viņa palīgs, otrs pilots, uzsāka ierastu lidojumu. Tomēr tas drīz pārvērtās par murgu. Sešas minūtes pēc pacelšanās no Ņujorkas lidostas lidmašīna pēc sadursmes ar meža zosu baru zaudēja abu dzinēju jaudu. Kapteinis pieņēma lēmumu un bojāto lidmašīnu nosēdina Hudzonas upē, tādējādi glābjot 155 cilvēku dzīvību. Piebilde, ka pēc šī

ārkārtīgi sarežģītā un bīstamā lēmuma īstenošanas pats kapteinis palīdzēja pasažieriem evakuēties un vairākkārt pārbaudīja lidmašīnas telpas, lai pārliecinātos, ka visi pirms vēl lidmašīna nogrima ir evakuēti. Tā pasažieri un lidmašīnas apkalpe tika izglābti.

Bet tad sākās tas, kas ir tuvs Jēzus norādei par sava krusta nešanu un kas zināmā mērā var skart arī mūs. Kāpēc?

Kapteinis Česlijs par savām pilota prasēm, atbildību, drosmi un varonīgumu saņēma sabiedrības un mediju uzslavu. Viņš bija veicis gandrīz neiespējamo, tomēr citu (mūsdienu farizeju?) acīs tas netika uzņemts labvēlīgi. Kapteinis tika apsūdzēts, jo nebija ievērojis lidojuma kontrolieru norādes, ka lidmašīna jāmēģina nosēdināt kādā no tuvākajām lidostām. Apsūdzībā (līdzīgi kā Jēzum Evaņģēlijā) skanēja farizeju pārmetumi, jo *„viņiem ir likums un pēc šī likuma viņam jāmirst”* (sal. J 19, 7). Kāds bija šis „likums”? Vispirms jau padoms, ko pilots neuzklausa, — virzīt bojāto lidmašīnu uz kādu no citām lidostām. Otrs elements atgādināja Evaņģēlijā minēto: *„tie meklēja nepatiesu liecību” un „uzstājās daudz netaisnu liecnieku”* (sal. Mt 26, 59-60). Trešais „likuma” elements, vissmagākais, bija tas, kas tie, kas pētīja šo situāciju un veica vairākas simulācijas, konstatēja, ka nosēdināt bojāto lidmašīnu tuvākajās lidostās esot bijis iespējams. Pilots tāpat bija nevis varonis, bet vainīgais.

Kapteiņa jautājums pēc šī visa man

atgādina Jēzus teikto: „Ja es ļaunu runāju, pierādi ļaunumu, bet ja labi, kāpēc tu mani sit?” (J 18, 23) — „Lai tiesātu mani, jūs datoros un simulatoros veicāt vairākas simulācijas, bet neņēmtāt vērā, ka to darijāt miera apstākļos un pie ērtiem monitoriem. Jūs neņēmtāt vērā cilvēcis-ko faktoru, ka es atrados nežēlīga stresa apstākļos un man nebija laika pārdomām. Tā nebija simulācija, man bija jāglābj dzīvi cilvēki...”

Filma palīdz saprast, ka krusta uzlikšana un nešana nav atkarīga no dzīvesvietas, gadsimta, kurā dzīvojam, vai amata. Arī mūsu dzīvē var gadīties līdzīgi kā kapteinim Česlijam — paveicam neiespējamo, savā ziņā pat brīnumu, kas daudziem nes labumu, bet par to tiekam tiesāti.

Lai uzzinātu, kā beidzās kapteiņa Česlija „krustaceļš”, aicinu noskatīties filmu „Sully”!

Priesteris **Pāvils Kamola**

PASAKA PAR MAZO ZVIRBULĒNU

Mazā zvirbulēna mājvieta atradās piecstāvu mājas jumta pašobelē. No turienes bija pārskatāms viss daudzstāvu māju skvērs, iepazīti māju iemītnieki. Ziemā bija iestājusies, balts sniegs klāja zemi, reizēm putināja. Dienas līdzinājās cita citai, un mazais zvirbulēns laiskojās savā mitekli. Kādā pēcpusdienā mašina atveda lielu egli, un pagalmā to uzstādīja. Mazais zvirbulēns lidoja apskatīt, novērtēt. Viņš atpazīna notiekošo. Egle nākamajā dienā tiks izpuškota, un tas nozīmē, ka Ziemassvētki ir klāt.

Vakarpusē putnēns ievēroja, ka daudzi — pieaugušie un bērni — kaut kur dodas. Viņš lidoja cilvēkiem līdzī un nonāca pie baznīcas. Baznīcas durvis bija plaši atvērtas un skanēja “Klusa nakts, svēta nakts...”. Šīs dziesmas skaņas un vārdi ieliksmoja sirdi. “Pestītājs ir dzimis...” Vārdu jēgu nesaprazdams, bet savāda prieka piepildīts, putnēns nolēma ieskatīties logos. Kāds vīrs baltā tērpā deva cilvēkiem mazas, baltas ripiņas, un viņi teica “Āmen”. Savādi. Cilvēki smaidīja, izskatījās laimīgi. “Pestītājs piedzimis...” — mazā zvirbulēna sirdi kāds atkārtoja. Sirds sāka pukstēt straujāk, gribējās darīt ko labu, iepriecināt citus. Bet ko lai izdomā?

Pēkšņi viņš saprata, kas jādara. Tuvejā meža pamalē auga liels pilādzis. Sārtās ogas sasalušas joprojām stingri

turējās zaros. Zvirbulēns noplūca vienu ogu un, knābīti turēdams, lidoja uz skvēru. Ogu viņš ielika egles zaros. Mēness apspīdēta, tā spoži iemirdzējās. “Skaisti,” — putnēns apmierināts noteica un atkal devās pie mežmalas pilādža. Tur noplūca nākamo ogu un ielikta egles zaros. Simtiem reižu putnēns lidoja un nesa sārtās ogas, lai izrotātu egli. Viņam gribējās iepriecināt.

Tumsu pamazām nomainīja gaismā, tuvojās jauna diena. Staltā egle vizuļoja sārtās uguntiņās un izskatījās skaista. Mazais zvirbulēns bija apmierināts par paveikto, bet ļoti saguris. Nonācis savā mitekli, uzreiz iemiga.

Pirmās pa mājas durvīm, skaļi tērēdamas, izskrēja divas māsiņas. Gribējās redzēt svētku egli, kas iepriekšējā dienā tika uzstādīta. “Ak, eglīte, ak, eglīte...” — viņas dangoja. Dziesmiņa pēkšņi apklusā... “Cik skaista egle un izrotāta!” Pēc mirkļa jau liels ļaužu pulks apbrīvoja Ziemassvētku brīnumu. No skaļās kņadas pamodās zvirbulēns. Ačeles izberzējās, viņš lidoja pie cilvēkiem, kuri liksmoja.

“Bet kas izrotāja eglīti?” — nerimās māsiņas. Satvēris vienu sārtu ogu, mazais zvirbulēns iemeta to meitenei saujā.

“Pestītājs ir piedzimis...” — ieskanējās mazās meitenes sirdī.

Valentīna Brūniņa

ROŽUKROŅU KRELLES KARAVĪRIEM UKRAINĀ

Novembra beigās saņēmu ziņu no luterāņu māsas, svētceļojuma “Madona — Aglona” ikgadējās dalībnieces Vivitas Vecozolas.

— Mana meita Monta strādā biedrībā “Tavi Draugi” un darba ietvaros nogādā uz Ukrainu ziedojumus pēc pasūtījumiem, — minēja Vivita. — 25. novembrī viņa ukraiņu cīnītājiem ved ātrās palīdzības mašīnu ar ziedojumiem. Kāds no karavīriem ir lūdzis, lai viņam atved rožukroni — roku darbu. Varbūt varu lūgt? Monta Ukrainā kā brīvprātīgā divas nedēļas vadās ievainotos posmā līdz slimnīcām. Tie ir karavīri no Polijas, Lietuvas un citām valstīm, pamatā katoļticīgi.

Atsaucoties Vivitas lūgumam un apbrīnojot viņas meitas pašai dziedību, ar prieku uzticēju nopītos rožukroņus karavīriem — lūgšanai par mieru, viņiem tik nepieciešamo veselību un brīvu Ukrainu! Un biju pārsteigta, ka sociālajos tīklos šajās

dienās pamanīju video, kur desmitiem poļu vīriešu, uz ceļiem nometušies, skaļā balsī lūdza Rožukroņa lūgšanu. Tā, protams, ir ticīgu cilvēku dievbijības maize, ar ko tie baro savu garīgo dzīvi. Kopš XV gadsimta Rožukroņa skaidrojums ir šāds: ja roze ir visu ziedu karaliene, tad Rožukroņa lūgšana ir uzskatāma par visu lūgšanu karalieni.

Inese Elsiņa

ATJAUNO TEKSTU. UZDEVUMS IKVIENAM

No teksta pazudušos darbības vārdus atrodi vārdu bankā un lasi Isaja 11, 1-10. Lai mierpilns Adventa laiks!

Palmira Gailite

Zars ... no Isaja celma, un atvase no viņa celma ... augļus. Un pār to ... un to ... Tā Kunga Gars, gudrības un saprāta gars, padoma un spēka gars, atziņas un Tā Kunga bijības gars.

Bijība Tā Kunga priekšā būs viņam salda smarža, un viņš ... pēc tā, ko viņa acis ... , un ... pēc tā, ko viņa ausis ... , bet viņš ... nabagus pēc taisnības un cietējiem virs zemes ... goda pilnu tiesu un pēc patiesības. Bet varmācīgos viņš ... ar savas mutes zili un bezdievjus ... ar savu lūpu dvašu. Taisnība būs viņa gurnu josta un uzticība viņa lielu aptināmā aukla. Tad vilks ... pie jēra un pantera ... pie kazlēna; teļš un jauns lauva, un treknī lopi būs kopā, un mazs zēns tos Govs un lāču māte ... kopā, un viņu bērni ... kopā, un lauva ... salmus kā vērsis. Zīdāinis bērns ... pie odzes alas, un nupat no krūts atšķirts bērns ... savu roku pēc odzes spīdošām acīm. Ļauna neviens vairs ... un ... visā Manā svētajā kalnā, jo zeme būs Tā Kunga atziņu pilna kā jūras dziļumi, kas līdz pašam dibenam ūdens strāvu pilni.

Un ... tanī dienā: tautas ... Isaja saknes atvasi. kas viņam ir par karogu, tās mājvieta būs pilna godības.

Vārdu banka: riesīsies, meklēs, nesīs, notiks, netiesās, nedarīs, klāsies, nespriedīs, mājās, sargās, redz, negrēkos, dzird, nokauss, spriedīs, izstieps, sitīs, rotaļāsies, apgulēs, tiesās, ganīsies, ganīs, gulēs, ēdīs.

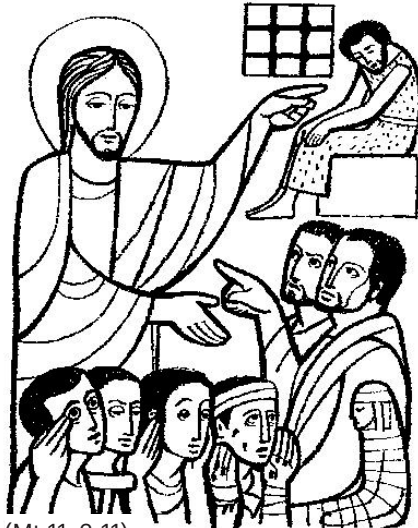
Svētdienas Evanģēlijs

7. decembris

(Mt 3, 1-12)

14. decembris

(Mt 11, 2-11)

21. decembris

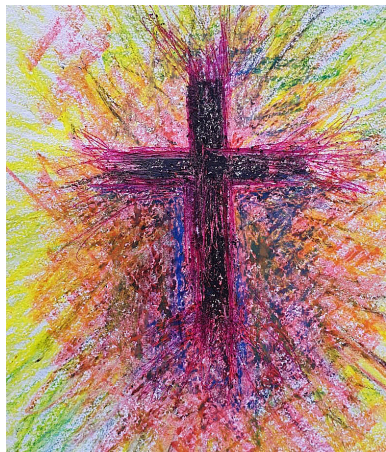

(Mt 1, 18-24)

28. decembris

(Mt 2, 13-15; 19-23)

LŪGŠANA ŠAI DIENAI

Dievs, es pavadu tik daudz laika, atceroties vakardienu un gaidot rītdienu, ka zaudēju kontroli pār tagadni... Bet Tu dod man šai dienā vienu minūti katru brīdi. Un tas ir viss, kas man ir, viss, kas man jebkad arī būs. Dod man ticību, lai es spētu saprast, ka katrs mirklis satur tieši to, kas man ir visvajadzīgākais. Dāvā man cerību, lai es spētu uzticēties Tev visos dzīves pārbaudījumos. Dod man tādu mīlestību, kas pārvērstu katru dzīves minūti gaidās pēc mūžības kopā ar Tevi. Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziļevskis (t. 29397048)

Pļaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo reķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri, Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve, Palmira Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska. Vāka ilustrācijas autore – Liesma Zariņa.

Lappušu nosaukumos – citāti no 63. psalma. Makets: Dace Sniedze. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”, <https://elias-ala.com/>